

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 134/2021
28.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Гордане Цакула и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Дабетић, адвокат из ..., против туженог Града Београда, кога заступа Градско јавно правобранилаштво Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 968/19 од 21.05.2020. године, у седници одржаној 28.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 968/19 од 21.05.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 968/19 од 21.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 19738/14 од 28.10.2016. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде штете исплати износ од 281.745,80 динара за период од јула 2012. године до јула 2013. године у појединачно опредељеним месечним износима као у том ставу изреке са законском затезном каматом од доспелости, до исплате. Другим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 81.870,000 динара.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Гж 968/19 од 21.05.2020. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна

питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете због немогућности обављања ауто - такси превоза у периоду од јула 2012. године до јула 2013. године због трајног престанка обављања делатности ауто - такси превоза путника на територији Града Београда, утврђеног решењем Секретеријата за саобраћај Градске управе Града Београда од 20.07.2012. године, јер тужилац није извршио испитивање погодности и класификацију возила сходно Одлуци о ауто – такси превозу („Службени лист града Београда“ број 37/11), а које решење је поништено решењем Градског већа Града Београда од 21.03.2013. године. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног касационог суда са истим или сличним чињеничним и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Питања на која се у ревизији указује као спорна, везана су за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, а указивањем на моменат извршеног испитивања возила тужиоца, заправо се оспорава утврђено чињенично стање и примена одредаба о одговорности и накнади штете, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, због чега је одлучено као у првом ставу изреке. Осим тога, одлуке приложене уз ревизију се односе на ситуацију када су захтеви тужилаца за обављање ауто – такси услуга одбијени.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

У овој правној ствари тужба је поднета 30.12.2014. године, а означена вредност предмета спора је 235.000,00 динара. Поднеском од 26.09.2016. године, тужилац је преиначио тужбу и као вредност предмета спора у овој парници означен је износ од 281.745,80 динара.

Како се у овом случају ради о спору мале вредности у којем вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС

на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић